

ԾԱՅՐԱԳՈՅՆ ՊԱՏՐԻԱՐԺ
ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ

PATRIARCHE SUPREME
CATHOLICOS DE TOUS LES ARMÉNIENS

N°

Ս էջմիածին 19

ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ Տ. Տ. ՎԱԶԳԷՆ Ա-Ի
Ս. ԾՆՆԴԵԱՆ ՔԱՐՈՋԸ ԽՕՍՈՒԱԾ Ս. ԷԶՄԻԱԾՆԻ ՄԱՅՐ ՏԱՃԱՐՈՒՄ
6 ՅՈՒՆՈՒԱՐ 1993-ԻՆ

Սիրեցեալ ժողովուրդ մեր,

Աստուածային անիմանալի տնօրինութեամբ, 1992 տարին հասաւ իր աւարտին: Բացուեց առաւօտը Նոր Տարւոյն, աւետումովը Փրկչին մեր Յիսուսի Քրիստոսի Ծննդեան:

„Խորհուրդ մեծ և սքանչելի“, որ կրկնում է ահա երկու հազար տարիներ շարունակ, ամէն Նոր Տարի մեզ բոլորիս բերելով պատգամը, որ նաև մենք՝ ապրող մահկանացուներս, կոչուած ենք վերանորոգուելու ժամանակի հոլովոյթով, պայծառակերպուելու փրկչագործ Աւետարանի լոյսով, մեր կեանքի նոր ճանապարհի վրայ, մեր ձեռաց բարի ու արդար իրագործումներով:

Յիսուսի ծնունդը իրողութիւն է և հրաշք: Հրաշքը այն է, ինչ սպասում էին երկնքից՝ արդարութեան և ազատութեան ծարաւի խոնարհ ամբոխները մարդկանց, երկու հազար և աւելի տարիներ շարունակ:

Յիշենք մարգարէական խօսքերը Մարիամ Աստուածածնի, ուղղեալ եղիսաբէթին, ի մասին իր որդւոյն Յիսուսին, որ պէտք է ծնուէր՝ „Արար զօրութիւն քաղկալ իւրով, ցրուեաց զամբարտաւանս մտօք սրտից իւրեանց, քակեաց զհօրս յարոճոց և քարճրացոյց զխոնարհս. զհաղցեալս լցոյց քարութեամբ և զմեծամեծս արձակեաց ունայն“: (Ղուկ. Ա. 51-53):

Սոյն մարգարէութիւնը մնացել է մշտապէս այժմեական, քայց մանաւանդ մեր օրերին, երբ աշխարհը համայն, քրիստոնեայ Արևմուտքը յատկապէս, տագնապած է որոնումներով ու վերիվայրումներով, թէ իր հոգևոր և թէ իր ընկերային քարոյական կեանքում: Կան կանխագուշակող հոռետես քրիստոնեայ մտածողներ, որոնք ազդարարում են նոյնիսկ մայրամուտը Արևմուտքի: Մտածողներ որոնք՝ փառահեղ քրիստոնէական տաճարները համարում են՝ այլևս խօսք չասող լուռ քարեր, զուրկ ոգեշնչող հոգևոր ուժականութիւնից, ինչպէս հռոմէական կայսրութեան անկման ժամանակներում, երբ ամբոխները այլևս չէին հաւատում իրենց հոյաշէն հեթանոսական տաճարներին ու չաստուածներին: Նրանք ծարաւը ունէին մի պարզ ճշմարտութեան, մի նոր խօսքի, մի նոր Աւետարանի:

Այո՛, բւում է, թէ մեր օրերին էլ հոգեպէս յոգնած են մարդիկ, տառապում են ոգու սովից: Թւում է, թէ Քրիստոսի Աւետարանը քացակայ է իրական կեանքից: Ո՞վ իմանայ, գուցէ Արևելքը դառնայ աւետարներ Քրիստոսի ճշմարիտ խօսքի: Գուցէ այժմեական դառնայ իմ տեսիլքը, թէ՛ լոյսը ծագելու է Արևելքից:

Այս խոհերով, այս մտորումներով, Մենք ողջունում ենք Նոր Տարին և Քրիստոսի Սուրբ Ծնունդը, որոնց վրայ աւելանում են մեր Եկեղեցու և ազգի ծանր մտահոգութիւններն ու տագնապալի իրավիճակները:

Համարանքով այսօր փոքր մնացած մեր ժողովուրդը, իր Մայր Հայրենիքում և իր պատմական հարազատ Արցախում, իր կեանքի ու նակատագրի արդի պայմաններում, ապրում է հերոսաբար մերօրեայ աշխարհի տագնապը՝ „հօրներից

ՇԱՅՐԱԳՈՅ ՊԱՏՐԻԱՐԷ
ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ

PATRIARCHE SUPREME
CATHOLICOS DE TOUS LES ARMÉNIENS

№.....

Ս. էջմիածին 19.....

իրենց գահերից տապալելու" և „խոնարհներին ու ֆաղցեալներին քարձրացնելու" յանդուգն երազանքով, իր արեան իսկ գնով:

Արցախի ցաւը լոկ մեր ազգի ցաւը չէ, այլ աշխարհի ցաւը, որի դէմ մաքառում է մեր ազգը, գրեթէ մէն մեծակ: Ինչքան էլ ծանր են շին մեր վրայ երկիւղներն ու սպառնալիքները, չենք կարող չհիանալ Արցախի ազատամարտիկների սիրամեղով, նրանց՝ սահման չունեցող զոհաբերութեան ոգով, մահուամբ մահը յաղթելու ֆրիստոնէական ժայռացած հաւատով:

Հայ ժողովուրդը, իր փոքորկայոյզ պատմութեան գուցէ ամենագնահատելի պահն է ապրում, պահը՝ ամէն գնով ազատ ապրելու վսեմ փորձութեան:

Մարդ լինելը ողբերգութիւն է: Իսկ հայ լինելը կրկնակի ողբերգութիւն: Հայը ապրում է մարդկային ճակատագիրը, մարդկային ողբերգութիւնը, այո՛, կրկնակի տառապանքով, կարող ենք ասել՝ կրկնակի հերոսական խենթութեամբ: Նա համոզուած է, որ երբեմն առանց „խենթութեան" ոչ մի իտէալ չի կարելի իրագործել: Յիշենք, որ առաջին ֆրիստոնեաները, հզօր հոռմէական կայսրութեան տարածքի վրայ՝ „խենթեր" էին նկատուում:

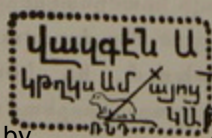
Մեր օրերի Արցախեան „խենթութիւնը" պատասխանն է հայորդիների, Հին Կտակարանի մեծ մարգարէ Յայու բոցաշունչ մարտահրաւերի՝ „Լո՛յծ գկննիոն անիրաւութեան, ֆակեա՛ զխարդախութիւն բոնութեան վաճառաց քոց, արձակեա՛ զնեղեալս թողութեամբ և զամենայն մուրհակս անիրաւութեան պատառեա՛" (Նալայի ԾԸ-6):

Եւ ահա այսպէս, մի Նոր Տարի ևս իր դռներն է բացում աշխարհի ու մեր ազգի առաջ: Բոլոր հայերս ի Հայաստան և ի սփիւռս աշխարհի, յամառ լաւատեսութեամբ սպասում ենք, որ յաղթանակի արդարութեան ու ճշմարտութեան մեր աղաղակը, և խաղաղութեան ձայնը ազատ ու բարձր հնչի հայրենի երկնքի տակ:

Այս սպասումներով օրհնում ենք 1993 Փրկչական բուականի առաւօտը և Մանուկ Յիսուսի Սուրբ Ծնունդը ու աղօթում, որ Նա իր միշտ յաղթող Աւետարանով մնայ „լոյսը աշխարհի": Մնայ նաև առաջնորդող լոյսը մեր մարտնչող ժողովրդի կեանքի հորիզոնի վրայ:

Սիրեցեալ ու հաւատաւոր զաւակներ մեր, „վասն այսորիկ առէ՛ք զսպառազինութիւնն Աստուծոյ, զի կարող լինիք ի դիմի հարկանել չարին յաւուրն չարութեան: Եւ իբրև զամենայն ինչ կատարիցէք, հաստատուն կացէք, զտեղի՛ կալչիք, պնդեալ զմէջս ձեր ճշմարտութեամբ և զգեցեալ զգրահսն արդարութեան" (Եփես. Զ. 13-15): ամէն:

Գրիստոս ծնաւ և յայտնեցաւ, ձեզ և մեզ մեծ աւետիս: ամէն:

ՎԱԿԵՆ Ա.